

שיעור הלכה

פינת האקטואליה

- האם מותר לכעוס על תלמידים?
- סיגופים. זה דבר טוב?
- צריך להתקוטט עבור דבר מצוה?
- במי צריך לדבוק?
- את מי צריך לאהוב?
- האם מותר להתפלל שיקרה לאדם מסוים משהו רע?
- כיצד מוכיחים?

את התשובות תשגו
בשיעור ההלכה לפני
התבילה!

האימרה החסידית

זייט מענטשן, וועט איהר זיין חסידים.

(תהיו אנשים, וכך תוכלו להגיע לדרגה של חסידים)

האדמו"ר ר' יוחנן מקרלין סטולין זי"ע

בדיחותא

je קבאנט צברו צו יד
כנסיה והט רואים se
מוצה האבטיחה \$ 1,000
מי עיתא 3.

הט החליפה anke ייכנס,
יתא 3, ואת הא אכא

נושא השבוע

השבוע אנו נלמד את סימן כ"ט בקיצור שולחן ערוך, המדבר מהמידות הראויות ליהודי להתנהג בהן. כל אדם בעולם נברא בצלם אלוקים, ועליו לכבד את עצם המושג אדם על ידי התנהגות נאותה המתאימה לצלם אלוקים. גם אם הוא גוי עליו לנהוג כן, וכל שכן אם הוא יהודי שנשמתו חצובה מתחת כסא הכבוד. כיון שכך, עלינו להתנהג בעצמינו במידות ראויות לצלם אלוקים, וכמובן גם לכבד את האחרים העשויים באותו צלם.

מעשה שהיה הבית המקושט

משרדי העיתון בעיר דטרויט

הרב בערל וויין הוזמן פעם לפגישה עם העורך הראשי של העיתון Detroit free press שסיפר לו את הסיפור המדהים הזה.

אמו היגרה לארה"ב מאירלנד כנערה צעירה, והתקבלה לעבודה כמשרתת בביתו של ראש הקהל של בית כנסת יהודי. באירלנד היא מעולם לא פגשה יהודים ועתה היתה לה זו ההזדמנות הראשונה להכיר יהודים וללמוד קצת על אורח חייהם.

פעם אחת נסעה המשפחה לחופשת חורף, והשאירו אותה לשמור על הבית. יומיים לפני שהם חזרו, שמה לב המשרתת שהם חוזרים בדיוק ביום החגא הנוצרי, והם לא קיטטו את הבית כפי הנהוג. היא מאד ריחמה עליהם שמה יחסר להם חס וחלילה מאירת החג, אז היא כמשרתת

מסורה הלכה וקנתה עץ אשוח ועוד כל מיני קישוטים, קישטה את הסלון ואף תלתה כמה קישוטים בחזית הבית.

כשבני המשפחה חזרו, הם כמעט קיבלו התקף לב. הבית היהודי שלהם, מקושט בסממנים נוצריים! מה הם יספרו למתפללי בית הכנסת הסמוך שבדאי יבואו לשאול מה קרה להם? פשוט לקבור את עצמם מבושה!

אך אב המשפחה לא איבד את עשתונותו, הוא קרא למשרתת הצידה ואמר לה: "מעולם לא ראיתי בית מקושט בצורה כל כך יפה. זה פשוט מרגש לראות איך את דאגת לנו". ואז הוא הוציא שטר של \$ 100 שבאותם ימים היה נחשב סכום עצום, ונתן לה את זה כטיפ על העבודה המסורה, ורק לאחר מכן הוא הסביר לה שיהודים לא נוהגים לחגוג את החגא הנוצרי, והוריד כמובן את כל הקישוטים.

עורך העיתון פנה לרב ואמר לו: זו התנהגות יהודית אמיתית. הוא לא בייש את אמי, ולא צעק עליה. קודם כל הוא דאג שהיא תקבל הגשה טובה על המעשה שעשתה מתוך כוונה טובה, ורק לאחר מכן הוא הסביר לה את הבעיה שבדבר. בגלל הסיפור הזה, יש לי הערכה רבה לעם

היהודי, ובגלל זה בעיתון שלי עם תפוצה של למעלה מחצי מליון עותקים, מעולם לא כתבתי וגם לא אכתוב אף מילה רעה על יהודים או על ארץ ישראל.

פרשת השבוע וארא – איבוד שליטה

אהרון מטה את ידו על הנהר והפעם המים מתחילים לרחוש ולבעבע. צפרדע גדולה עולה מן המים, ומתחילה לקרקר ולהזעיק את צפרדעי העולם כולו להצטרף אליה. המצרים המבועתים מתחילים להכות בצפרדע, וזו, במקום למות, מתפצלת ומתחלקת לצפרדעים רבות אין דבר שעומד בפני צפרדעי מצרים – הן עולות ממימי התהום, חודרות דרך הבלאטות, נכנסות לחדרי השינה, מטיילות על הגוף, מקפצות בכוסות המים, נדבקות לבצק, מכסות את התנורים ומצננות את האש... הן מקרקרות בעוצמה כזאת שהמצרים פשוט גופלים על הקרקע ובוכים. אי אפשר לדבר, אי אפשר לשמוע – קווה... קווה... קווה...

צפרדע ענקית

והצפרדעים האלה לא מתנהגות בעדינות יתרה ונושכות את המצרים בלי הרף, גם במקומות הכי פחות נעימים... שוב קורא פרעה לחרטומים, ושוב הם מראים לו שגם הם יכולים להפוך מים לצפרדעים, ושוב הוא חושב שבסך הכול בית-הספר למכשפים שבו השתלמו משה ואהרן, היה מוצלח יותר מזה של חרטומו. דבר אחד החרטומים לא מצליחים לעשות – להסיר את המכה. קשה להבין מדוע המצרים המשיכו להכות את הצפרדע גם אחרי שהם ראו שזה רק גורם לצפרדעים נוספים להגיח מפיה, הרי זה משולל כל הגיון? אלא שזה טבעו של כעס, מי שנותן לרגשות הכעס לשלוט עליו, כבר לא יודע מה הוא עושה וגם אם הוא מזיק לעצמו, הוא אפילו לא שם לב.

יקבל את הכסף, אזי
השני גם יצא כן.

נכנס הראשון ויצא לאחר
שעה קלה. אילו השני:
נ, קיבל את הכסף?

צנה ל: אתם היהודים
כף מה מעניין אתכם
זה רק כסף...

מי אנחנו

עלון זה יוצא לאור על ידי חבורת שיעור הלכה, המתקיים מידי יום במדרשה החסידית קודם תפילת שחרית בשעה 7:30. השיעור נמסר ע"י ר' ניסן משה פודולסקי, מנהל הפנימיה.

המדרשה החסידית מגדלת בחורים יראי ה', אוהבי תורה ואנשי מעשה.

כור קצר

<http://www.mcl.org.il>
nisanpodolsky@gmail.com

בקשה מיוחדת

תלמידים יקרים!

כפי שאתם יודעים, הנכם תמיד מוזמנים להגיש מאמרים, דברי תורה, ומילתא דבדיחותא לעלון של שיעור ההלכה. לאחרונה, כבר הרבה זמן שאף אחד לא נתן לי חומר, והדבר מקשה עלי את כתיבת העלון. אשמח מאד אם תוכלו לחדש את מנהגכם להשתתף בהכנת העלון. בברכת התורה, ניסן משה פודולסקי.